

Brezmejna 2008

Navkreberlazenja

**MO PD Onger Trzin
v letu 2008**

**Taborni časopis
'Podvolovljek 2008'**

BN - Brezmejna Navkreberlazenja

Pregled dogodkov skozi 2008 uredila: Irena Mučibabić

Foto: Boštjan Kralj, Tomaž Kocman, Urša Košir, Polona Podbevšek, Simon Kralj, Miha Pavšek, Miro Štebe in morda še kdo, ki smo ga nenamerno spregledali

V knjižici so poleg akcij MO predstavljene tudi nekatere akcije drugih odsekov PD Onger Trzin, ki so se jih udeležili tudi člani MO.

Neodgovorni urednik **Tabornega časopisa**: Tomaž Kocman

Foto: Boštjan Kralj, Urša Košir, Tomaž Kocman

Članki: taborno ljudstvo

Končna zahvala: Boštjan Kralj

Onger News: Povzeto s spletne strani PD. Avtorji: večerna poročevalca s tabora (S. K. in B. K.) ter nočni tim v Trzinu (E. P. in I. M.)

Končna priprava za tisk: Emil Pevec

Tisk: Tiskarna Ravnikar, Marko Ravnikar s. p., Domžale

Trzin, julij 2009 (Lahko zbirate stave, kdaj bo izšel BN 2009 ☺)

Knjižica Ongrčkov št. 11

PS:

Zaradi svetovne recesije smo bili primorani uvesti nekaj drastičnih varčevalnih ukrepov. Tako smo storili prvi korak proti umiritvi nestabilnih finančnih razmer in za začetek v knjižici, ki jo držite v rokah, na večini strani izpustili oznake strani.

Samo pomislite, koliko manj tiskarske barve smo porabili ...

Morda smo lani poskrbeli, da ste bili lačni, izletov namreč. Zato se pa toliko bolj spomnite slastnih malic iz nahrbtnika.

V Mladinskem odseku se trudimo na več področjih, povsod nam ne uspe najbolje, ampak v Podnanosu na 20. državnem tekmovanju Mladina in gore je naši ekipi uspelo najboljše. Zmagali so! Špeli, Aljažu, Jaki in Matevžu ter mentorju Boštjanu čestitamo ter jim želimo vse najboljše na nagradnem izletu v Abruzzih.

Pohvaliti se moramo tudi z nekaj mladimi planinci, ki so se v okviru 25-letnice društva udeležili dvodnevne izleta na Triglav. V letošnjem letu vam obljubljam, da bomo večkrat obuli »gojzarje« in se skupaj odpravili na vse konce in kraje Slovenije. Tudi sončno vreme smo naročili, vendar z nekaj plohami, da bomo lahko v kakšnem studencu dotočili vodo v čutaro in se malo osvežili. Še prej pa se mora staliti lanski sneg. Upajmo, da bo snežna odeja čimprej razkrila kamnita tla nad Jezerskim, kjer bomo imeli planinski tabor. Plan izletov je izdelan tudi za izbirčne, zato si brž pogledajte naš lanski izbor ter se nam pridružite na prihajajočih izletih. Vsakega sodelovanja bomo zelo veseli.

Urša Košir
načelnica MO PD Onger Trzin

Mladinski odsek

Planinsko društvo Onger Trzin
Mladinski odsek
Ulica Rašiške čete 4
p.p. 12
1236 Trzin

<http://onger.org/>

Kdo je bil kdo v MO 2008?

Odbor MO

	naloge v MO	vod. kategorija	INFO
Urša Košir	načelnica, vodnica, članica tab. vodstva	A	041 211 080 ursa.kosir@gmail.com
Boštjan Kralj	vodja PS, vodnik, vodja tabora	A	040 513 550 bostjan_kralj@t-2.net
Simon Kralj	vodja PS, član tab. vodstva	-	040 824 823 simon.kralj@gmail.com
Polona Podbevšek	vodja PS, članica tab. vodstva	-	041 517 815 polona.podbevsek@gmail.com
Tomaz Kocman	vodnik, član tab. vodstva	A	031 880 894 tomaz.kocman@gmail.com
Irena Mučibabić	vodnica na dopustu ☺	A	031 562 092 irena.mucibabic@gmail.com

Ostali 'migajoči'

Emil Pevec	vodnik	B	031 570 533 emil.pevec@gmail.com
Matic Bizjak	član tab. vodstva	-	*
Nataša Braunsberger	članica tab. vodstva	-	*
Rezka Zemljak	taborna kuharica	-	*
Miha Žibert	član tab. vodstva	-	*
Meta Kurent	članica tab. vodstva	-	*
Staša Matjaž	članica tab. vodstva	-	*

Tokrat je vse
RES!

Za vas delaMO...

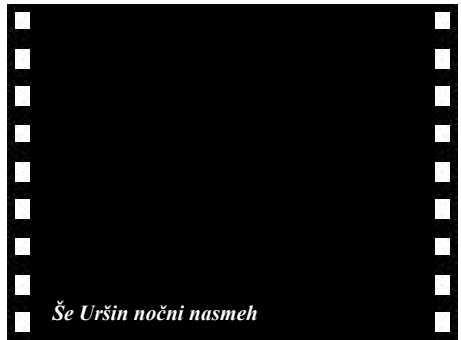
Za začetek se spodobi, da se vam predstavimo, mar ne?

3, 2, 1 ... gremo, AKCIJA!

Letos vas bomo poskušali očarati z našimi nasmehi,
saj teh v MO-ju prav gotovo ne manjka.

Za začetek en 'uraden' od naše načelnice Urše:

Še Uršin nočni nasmeh

Beri dalje!

Pa dva še nekoliko sramežljiva od **Mete** in **Nataše**.

Dva vesela od **Polone** in **Matica**.

Joj, upam, da nimam kaj med zobmi!

Dej hitr sliki, ne morm se več smejat!

Dva navdušena od **Staše** in **Tomaža**.

*MO ti pa res izpolni vse želje...
še Tomaž je čist v rožcah!*

Dva resna (zaradi poklicne deformacije ☺) od **Miha** in **Boštjana**.

Ja, za rablje se pa res ne spodob', da se smejejo...

... pa za biznismene tud' ne! Ali pač? ☺

In na koncu še **Simon**, ki se sicer raje spakuje, kot smeje, vendar s tem nenehno spravlja v smeh vse okrog njega!

Največji nasmeh na taboru pa otrokom vsekakor pričara ena in edina **Rezka** s svojo **Riko**.

Naša moralna podpora, zakladnica znanja in vzpodbude pa še naprej ostajata **Emil in Irena**.

Predstavitve delovnih MO-jevcev je pripravila: Polona Podbevšek

DRUŠTVENI EPP

Imate <http://www.onger.org/> med zaznamki?

Še ne?
Kaj še čakate?

Na spletni strani vas namreč čakajo najpomembnejše in praviloma sveže informacije o tem kaj se je, se in se bo dogajalo v našem društvu.

Ogledate si lahko fotogalerije z izletov in drugih društvenih akcij. Poleg tega lahko preberate različne zanimivosti iz planinskega sveta, obiščete našo spletno trgovino ali poklepnete na forumu.

25 let Planinsko društvo ONGER Trzin

Uvod
Aktualno
Upravni odbor
Odbori
• Mladinski
• Markazijski
• Propagandni
• Vodniški
• Naravovarstveni
• Športno-glezaški

Zgodovinsko društvo
Spominska soba
Pravilnik, obratni
Člani
Povezave
O Trzinu in Trzinu
Fotogalerija
Trgovina
Forum

Spletna trgovina PD Onger Trzin
V društveni spletni trgovini lahko poravnate članarino za tekoče leto (več informacij o članarini 2009 lahko najdete TUKAJ). Članarino lahko seveda poravnate tudi v gotovini. Člani - tako kot vsi leta dolgi.
Vabimo vas, da si ogledate tudi ostala ponudba v naši spletni trgovini (knjige, društvene tokovine, tabornje majice...)

Naslednja izleta
Kam nas v bližji prihodnosti vodi pot? Kaj pripravljamo?
29.07.2009 23. mladinski planinski tabor (Jezerski)

Zadnje spremembe
Zadnjih sedem objav na naši spletni strani. Za splošne starijše nove članke na našo spletno stran.

23.06.2009 **Propagandni eduk**
23.06.2009 **Propagandni eduk**
23.06.2009 **Propagandni eduk**
22.06.2009 **Aktualno**
22.06.2009 **Aktualno**
22.06.2009 **Aktualno**
22.06.2009 **Aktualno**
21.06.2009 **Člani**
20.06.2009 **Člani**
19.06.2009 **Propagandni eduk**
Glejte na TV - Polnočni klub: Gremo v tabor

• Članarna
• Trgovina
• Fotogalerija
• TV Onger
• Forum
• Zgledite se je

© PD Onger Trzin. Dovoljeno posredovanje strani s pripisom vira.

Še danes poskrbite, da najde spletni naslov
<http://www.onger.org/> prostor med vašimi zaznamki?

Športno plezalni krožek

V šolskem letu 2007/08 je vodenje športno plezalnega krožka prevzela Katja Pirc. Jeseni se je na krožku znašlo 9 'pajkcev', ki so pridno trenirali na plezalni steni v telovadnici OŠ Trzin. Januarja jih je čakala mala plezalna popestritev – izmenjava s ŠPO Rašica. Plezanje na drugi steni je navdušilo vseh šest udeležencev sobotnega treninga.

Prvič so mladi plezalci nastopili tudi na tekmi 'Zahodne lige'. Na 2. tekmi (Šenčur, 30. 3. 2008) sta v kategoriji starejši dečki nastopila Matevž Peternel (28. mesto) in Boris Popovič (30. mesto). Na 3. tekmi (balvani, Radovljica, 19. 4. 2008) je v kategoriji mlajši dečki nastopal Žan Levičnik (42. mesto), v kategoriji starejši dečki pa Jaka Peternel (22. mesto).

V šolskem letu 2008/09 zavzeta mentorica s mladimi plezalci nadaljuje. Žal pa se letos od oprimka do oprimka vsak ponedeljek vzpenja manj članov krožka kot lani. Načrti za to šolsko leto so poleg rednih treningov in obiskov nekaterih plezališč sodelovanje na področni tekmi v športnem plezanju – PC

Gorenjska in Domžale ter udeležba na tekmah Zahodne lige. Lanske 'začetniške' plezalne uvrstitve na tekmah bi letos seveda radi izboljšali. Ne dvomimo, da jim bo ob rednih treningih to zagotovo uspelo.

I. M. & E. P. (povzeto po zapisih s foruma PD in s spletne strani)

Komarčki

Planinska skupina učencev 1. triade

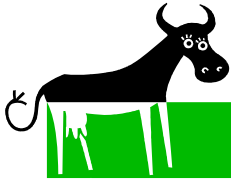
Skupina Komarčki je z novima, mladima vodjema Polono Podbevšek in Simonom Kraljem zaživela v šol. letu 2007/08. Javni zapisi nam ne razkrijejo skrivnosti, kako so prišli do 'kri pijočega' imena skupine, vsekakor pa vemo, da je število rednih obiskovalcev krožka lepo preseglo vsoto prstov obeh rok in da sta vodji mlade planince celo leto pridno ubogala, jih navduševala za hojo v gore in jih učila osnov vsega, kar naj bi najmlajši planinci vedeli o hribolazenju.

V šolskem letu 2008/09 skupina zagnano nadaljuje z delom. Tokrat na krožku redno 'brenči' 6 komarčkov. Na rednih srečanjih jim zagotovo ni dolgčas, saj Polona in Simon poskrbita za poučne, ustvarjalne in zabavne dejavnosti. V oktobru so se s spoznavnimi igrami najprej temeljito spoznali in si ogledali fotografije z lanskoletnih srečanj, nato pa začeli s prvo čisto resno 'lekcijo' – Kaj sodi v nahrbtnik. V novembru so spoznavali tehnično opremo, si postavili šotor v razredu, spoznali markacije in imeli ustvarjalno delavnico. December je bil praznično zabaven; na programu so imeli lov za zakladom, kviz in ustvarjanje novoletnih smrečic.

Skratka, Komarčkom ni nikoli dolgčas. Medse pa bodo drugo leto z veseljem sprejeli še kakega nadebudnega malega planinca, zato se lahko kar pogumno oglasite na prvem jesenskem srečanju.

Po zapisih s foruma PD povzela I. M.

Nore krave

Planinska skupina učencev 2. in 3. triade

Planinska skupina Nore krave je tudi v letu 2008 pridno nabirala novo planinsko znanje. Medtem ko so starejši člani planinske skupine tekmovali na tekmovanjih, so mlajši člani stopali po njihovih stopinjah. Tako smo na srečanjih planinske šole spoznali osnove zgodovine planinstva, se naučili uporabljati planinsko karto, se orientirati v naravi...

Boštjan Krajc

Državno tekmovanje Mladina in gore

Lansko leto smo se uvrstili na državno prvenstvo Mladina in gore. Državno prvenstvo je bilo v Škofji Loki. Ko smo prispeli na v osnovno šolo, smo se prijavi in počakali na začetek.

Najprej je imela OŠ svojo predstavitev in svojo igro, nato pa nas je nagovoril še župan. Po govoru smo se razporedili po učilnicah, kjer so bile štiri skupine.

Časa smo imeli 45 minut, da smo rešili teste. Ko smo končali s pisanjem testov, smo se odpravili na krajši izlet po mestu in si ogledali poštarški muzej. Po končanem ogledu pa smo se vsi udeleženci zbrali v avli osnovne šole. Po prvem delu tekmovanja smo bili na prvem mestu, kar nas je kar malo presenetilo.

Pred drugim delom tekmovanja smo bili vsi zelo nervozni. V času, ki nam je ostal pred drugim delom tekmovanja, smo na hitro preleteli vso snov. Ko se je drugi del tekmovanja začel, smo dobro začeli in bili skoraj do konca na prvem mestu, a nam je na koncu malo zmanjkalo, tako da smo osvojili odlično 4. mesto.

Gašper Pevec

Uvodna prireditev

Sprostitev na plezalni steni

Finale

Šmarjetna gora nad Kranjem

Na sončno sobotno jutro, 9. februarja, se nas je na avtobusni postaji zbrala majhna skupina zagrehtih planincev, ki je imela namen osvojiti Šmarjetno goro. Z avtobusom smo najprej odšli do Ljubljane, kjer smo v pričakovanju vlaka za Kranj "nafutrali" golobe ter seveda tudi lačne želodčke.

Ali veš?

- Cerkevica sv. Marjete, ki stoji na vrhu, je bila zgrajena v začetku 14. stoletja. Njene ruševine so obnovili po letu 1989.
- V Sloveniji je 51 cerkva sv. *Marjete*.
- *Marjeta* je ime več svetnic (okrog 20). Pri nas najbolj znana je sv. *Margarita*, mučenka v Antiohiji v 3. stoletju.
- V južnoslovanskih jezikih imenu *Marjeta* pomensko ustreza ime *Biserka*.

S sodobnim Simensovim vlakom smo se hitro pripeljali do Kranja, kjer nas je čakal že Miha ter nas popeljal skozi Stanežiče na Šmarjetno Goro. Razgled na vrhu je bil izjemen, na koncu pa je dogajanje popestril še pav. Na poti nazaj smo se ustavili še na šolskem igrišču, kjer so otroci dodobra namučili "žičnico". Kot bi mignil je bila ura 15.00 in že smo se peljali proti Ljubljani in nato še proti Trzinu.

Boštjan Kralj

Občinska čistilna akcija

Na čistilni akciji se nas je pred hišico našega planinskega društva zbralo 20, predvsem otrok in tudi njihovih staršev. To je še posebej vzpodbudno, saj dajejo starši in tudi otroci med sabo drug drugemu dober zgled. Kar nekako tekmujejo, kdo bo pobral več smeti. Pa še fino se naklepetajo med sprehajanjem.

Poleg okolice bajerja in trim steze smo počistili tudi športni park. Bodo starši ter njihovi otroci, ki pridejo na igrišče odslej bolj skrbeli, da bodo smeti v smetnjakih in ne okoli njih?

Se pa v gozdu najdejo sedaj predvsem gradbeni odpadki (zbite ploščice, zidaki in na žalost tudi salonitke). V gozdu, bližje naselju, v t.i. živem robu je veliko zelenega odreza (vejevje), kljub temu, da Občina Trzin najmanj 2x letno organizira odvoz letega. Vejevje večkrat odvržejo kar v polivinilastih vrečah!

Vsem, ki ste prišli in ste kakorkoli pripomogli, da je naravno okolje v Trzinu spet čistejšo: hvala tudi v imenu društva.

Urša Košir

Pliskina pot

Gosenica med suhimi zidovi in okoli vrtač

Za marsikoga je april mesec, ko so potepanja v naravi najlepša. V Trzinu gremo lahko iz zelenega v belo, saj do izhodišča za Grintovce ni več kot pol ure vožnje. Resnici na ljubo pa pridemo tudi v obratni smeri s pomočjo avtocestnega križa v kratkem času precej daleč. V uri tudi v katerokoli vas na Krasu. Prav ste prebrali, na Krasu pisanem z veliko začetnico, saj gre za tako imenovani matični Kras, pokrajino, ki je med vsemi slovenskimi pokrajinami nekaj posebnega. Prav z raziskovanjem tamkajšnjih kraških pokrajin se je rodila veda o krasu in kraških pojavih oziroma krasoslovje. Prvo soboto v aprilu je počela nekaj podobnega tudi rekordno velika četa Trzincev (večino smo menda tvorili Trzinčani J...), ki so v okviru planinskega izleta po Pliskini poti »okupirali« Pliskovico, eno od slikovitih kraških vasi v jugovzhodnem delu Komenskega Krasa. Za brezhibno vreme je poskrbel občinski vremenski svetnik, katerega soudeležba je bila porok, da se bo tudi ta dan proti večeru postopoma stemnilo vse do nižin...

Še toliko bolj smo bili veseli, da je bilo v nekaj več kot pol stotnije veliki trzinski gosenci med suhimi kraškimi zidovi kar 28 otrok, nekaj manj staršev ter trije vodniki domačega planinskega društva. Najmlajši udeleženec, ki se je prevažal s »štirikolesnikom«, je imel s seboj »mlekarno«, ki ni skrbela le za mlečne zadeve, temveč tudi za pogon prej omenjenega vozila. Kadar so bile vozne razmere na poti

Pot se začne v Pliskovici, seveda

Za kup novega znanja so poskrbele obvestilne table in vodniki

bolj tesne, smo vozilo dvignili v zrak in ga prenesli do naslednje razširitve. Sicer pa smo med potjo komajda srečali kakšno pravo vozilo, saj je pot speljana tako, da le na dveh mestih seka prometnico. Pa še na tej pelje na dan toliko vozil kot mimo trzinske občine vsako minuto.

Pliskina pot je kraška učna pot, krožno speljana po planotastem svetu v osrčju Krasa, med Pliskovico in Kosoveljami. Med tistimi, ki so pripomogli k nastanku poti je celo Dansko združenje pohodnikov, ki je prispevalo predvsem znanje in izkušnje, potrebne za urejanje tovrstnih poti. Pot v dolžini šestih kilometrov je brez omembe vrednih vzponov in spustov. Speljana je po nekdanjem obdelanem svetu, ki se danes vse bolj zarašča. Ob njej spoznavamo, kako narava oblikuje podobo kraške pokrajine in kako jo pri tem dopolnjuje človek. Spoznavamo, kako so Kraševci živeli in še živijo

od zemlje, koliko truda je bilo potrebno, da so kamniti svet spremenili v njive, travnike in pašnike. In nenazadnje lahko opazujemo, kaj vse so znali narediti iz kamenja in kako so se na brezvodnem površju znali oskrbeti z vodo, z drugimi besedami - kako so znali izkoristiti darove narave.

Pot je vredna obiska ob vsakem letnem času, čeprav je morda najlepša jeseni, ko se kraški doli in vmesne vzpetine odenejo v škrlatni grmovni plašč sušečega se ruja, pri čemer dobi pokrajina skorajda že pravljlični videz. A takrat je vse bolj glasna tudi burja, od katere pa je ob

našem prihodu ostala le še prijetna sapica za sprotno ohlajevanje na trenutke že pregretega telesa. Letošnji moker in v drugi polovici tudi hladen marec je povzročil, da se je tudi na Krasu narava šele dobro prebudila. V opoldanski pripeki smo lahko med »martinčkanjem« opazovali zasneženi Krn in vrhove Kaninskega pogorje. Seveda smo med potjo vse prej kot lenarili, pa čeprav je že Julius Kugy, po rojstvu Tržačan, torej prav blizu od tod, že kmalu ugotovil, da je najboljši v gorah počitek. Preverili smo, da drži to tudi na območju kraških, malo manj pokonci postavljenih vzpetinah.

Z v skalo vklesanimi markacijami v podobi ovčk, ki so nas s pogledom vseskozi usmerjale po pravi poti, smo se seznanili že pred vaško trgovino, kjer je začetek poti. V nadaljevanju smo preverili, če je apnenec res najpomembnejša kraška kamnina. Na kamen smo spustili nekaj kapljic razredčene klorovodikove kisline in lahko takoj poslušali šumenje mehurčkov oziroma ogljikov dioksid, ki se sprošča ob tovrstni kemični reakciji. Precej bolj neprijetna reakcija se je zgodila po obisku kamnite pastirske hiške ob srečanju z gosenicami borovega prelca (tudi pinijeva sprevednica), zaradi česar je nekatere srbelo še nekaj dni po izletu. Zatorej opozorilo za tiste, ki tega ne veste - omenjene gosenice so strupene! Stik z njihovim dlačicami povzroča alergijske reakcije.

Med malico smo izmerili še temperaturo zraka na prostem in v vrtači, pri čemer se je pokazalo, da je v slednji za 5 Celzijevih stopinj hladnejše. Vrtače so namreč naravni hladilnik, saj se vanje ujema težak, hladnejši zrak. Ponavadi so razlike še večje, tokrat pa jih je preprečila burjica. Sicer ima burja na Krasu prav poseben pomen, saj skrbi, da so svinjske krače na podstrešju tamkajšnjih hiš ravno prav posušene in se jih da rezati na tanko. Po zaključku poti, pri cerkvi svetega Terana, pardon Tomaža v Pliskovici, smo na koncu vse to tudi preverili. Jota in teran, slednji za obnovo rdečih krvničk, sta bila seveda le še pika na i celodnevemu druženju Trzincev na Krasu. Nekdo je rekel na koncu, še pred pokušnjo kulinarčnih znamenitosti Krasa - ponovi vajo – in zakaj ne? Upam, da bo prihodnjič z nami še več otrok in njihovih, na izletu bolj ali manj »nebodiga-treba« spremljevalcev.

Vkup spravil: Miha Pavšek

Nočni pohod na Rašico

Petnajst minut do šestih popoldne se je po močnejšem naliwu v Trzinu in okolici pokazalo sonce. Pred društveno hišico smo se zbrali le štirje navdušenci, in sicer Maša, Simon, Tomaž in jaz.

Pri vzponu je bilo zelo vroče, si predstavljate kakšna vlaga je bila v gozdu. Take trzinske hoste še nisem videla. Bila je polna vode, na enem delu se je slišalo, kot da bi bili slapovi. Prva ovira je bil "potok" - manjši hudournik, ki je ponavadi suh. Maša se je znašla in šla po vseh štirih po mokrih hlohlih čez, s Simonom pa sva bila kot Stan in Olio.

Malo pod vrhom smo morali odpreti dežnike. Na rašiškem stolpu ni bilo gneče.

Naselja so bila ovita v meglice, malo je pihalo, tako da smo pri koči našli suho klopco in pojedli malico iz nahrbtnika. Nehalo je deževati, veselo smo jo mahnili proti Trzinu in pri Zgornjem Dobenu srečali Miha P. na kolesu.

Noč je dobila svojo moč, ko smo prišli nazaj v gozd. Prižgali smo svetilke in skoraj nič videli, razen megle, vlage... bile so same bele drobne kapljice. Ja, Maša, če bi bili le midve na izletu, bi se šli sprehajati po ulicah. Nočni izleti na Rašico niso nikoli enaki.

To naj bi bil tudi zaključni izlet za planinske krožke. Škoda, ker se nas ni zbralo več, saj je bilo na izletu dežja samo za vzorec, mokri pa smo bili od potenja.

Urša Košir

Triglav

Ob sestavljanju programa izletov za leto 2008 smo si rekli, da je treba počastiti 25-letnico obstoja našega planinskega društva tudi malo bolj konkretno in ne le na simbolni ravni. In tako je padla odločitev o tem, da pade pod nogami Trzincev kar sam slovenski gorski prvak - Triglav. Nanj smo se hoteli povzpeti že prvi avgustovski vikend, pa so nam jo zagodle višje sile. Kot je na višku planinske sezone tam zgoraj v navadi, smo tik pred zdajci izvedeli, da bodo prav tisti konec tedna pri Triglavskem domu na Kredarici manjša proslava ob upokojitvi enega od vremenskih opazovalcev, otvoritev spominske plošče, maša, izlet vinskih kraljic, stopetdesetih železarjev, postavitve lestve na vrhu za povišanje nadmorske višine, javna vaja simfoničnega orkestra z neposrednim prenosom nacionalnega radia in še nekaj podobnih, gorskemu okolju »prijaznih« akcij oziroma podvigov.

Enotedenski zamik izleta se je pokazal za dobro odločitev že nočnih urah iz petka na soboto, ko je okrog tretje ure prenehalo deževati, za kar je menda poskrbel sam občinski vremenski svetnik. Udeleženci smo se tako pripeljali na izhodišče, v dolino Kot (ena od treh ledeniško preoblikovanih dolin na severni strani Triglavskega pogorja) ravno, ko se je zjasnilo in je bilo vse okrog nas na sveže oprano in to s predpranjem vred! Po pravici povedano smo se dobili že ob peti uri zjutraj na parkirišču trzinske OŠ, kjer pa se nismo kaj dosti videli, saj marsikdo (izjema so vozniki!) do tam še ni spregledal. V spodbudo nam je bila vsaj odprta Kraljeva pekarna... Kakorkoli že, pri Lengarjevem rovtu, edini krčevini v vsej dolini, natančneje v njenem zatrepu, se nas je nabralo kar 23! Ravno pravšnja številka za tak izlet oziroma skoraj po en udeleženec za vsako leto obstoja planinskega društva. Za bolj uravnoteženo in sproščeno slovensko podobo smo si iz Prlekije sposodili celo planinskega vodnika.

Pisana kolona družin z otroki, mulcev in smrkelj, mladostnikov ter kaveljcev in korenin v najlepših letih (da ne omenjam babice in dedka!), katere starostni razpon je bil med 7 in 62 leti, se je pogumno spopadla z le na začetku ponekod strmim in predvsem vlažnim vzponom. O deževni noči so pričali številni izviri, nekateri med njimi so kar na poti. Na srečo pa zaradi

melišč in snežnih plazov pot kar hitro zapusti gozd in ruševje, kar smo obeležili z malico in počitkom (po Kugyju dvema najlepšima stvarema v gorah) pri Debelem kamnu. Še dobro uro hoda in že smo kosili pri Staničevi koči. Že malo pod njo, še lepše pa od tam, se nam je pokazal naš cilj - vrh Trglava. Po kosilu smo jo zato še bolj lahkih nog mahnili čez greben Rži, pod katerim smo se prvič oborožili s čeladami. In

ravno, ko smo se na razglednem grebenu Kredarice navadili na »zajle«, se je pokazal pred nami Triglavski dom. Seveda ob zvokih harmonike, ki pa je kasneje na srečo nismo več slišali. Zato pa smo lahko pred kočo občasno ovohavali plinski derivat tamkajšnjega WC-ja. Ker so nam ljubše druge vonjave je večina izkoristila pozno popoldanski čas za sprehod prek Triglavskega ledenika (natančneje manj kot hektar velike snežne krpe, ki je še ostala od njega in so ji menda nekoč rekli Zeleni sneg) na bližnjo Glavo. Po večernem ogledu 3-D predstave imenovane gorski Sončev zahod smo legli k zaslužnemu počitku in to vsi hkrati. V souporabo smo namreč dobili žagarsko delavnico oziroma skupna ležišča. Še enkrat več se je pokazalo pravilo, da kdor smrči, prvi zaspi.

Zjutraj nismo ravno hiteli, saj smo pustili triglavske jurišnike naprej in se v miru okrancjali z vso gorniško opremo kot se za tak podvig in zahtevnost zavarovane plezalne oziroma zahtevne poti tudi spodobi. Torej s plezalnimi pasovi, samovarovalnimi sestavi in čeladami ter se zagrizli v »malotriglavsko« strmino. Ta je bila vse bolj pokončna, dokler se ni na Malem Triglavu, kjer je bila pod nami že večina okoliških vrhov, povsem umirila. Še malo gorske telovadbe po grebenu (na katerem smo srečali tudi psa...), nekaj strmih odstavkov v dobri, a zelo zlizani skali in že smo bili pri Aljaževem stolpu. Malo bolj veseli tisti, ki smo bili tam že kdaj prej in malo manj tisti, ki so bili prvič, saj jih je čakal krst. Dogajalo se je marsikaj, tudi prevare, sicer pa si lahko več, menda celo krajši film, ogledate na <http://onger.org/menu.php?mode=novica&menu=1&id=1178>. Nismo pozabili niti na gasilsko sliko, na kateri je bilo tudi v resnici nekaj gasilcev. Veselje pa je hitro zamenjala previdnost, saj nas je čakal še zahteven sestop čez Nogo do doma Planika. Potek celotne poti smo namreč izbral tako, da bi kar najmanj občutili vpliv "triglavske" magistrale, kar se nam je v celoti posrečilo. Na Triglavski škrbini smo jo mahnili levo in ostali bolj ali manj sami z zahtevno potjo, kjer so mestoma po čeladah škrebjali kamenčki, a se je na koncu vse lepo izteklo. Na ta način smo lahko neposredno občutili eno od posledic podnebnih sprememb - skalovje je namreč iz leta v leto bolj razrahljano. Ko smo izstopili iz

ostenja na melišče (takrat še snežišče), se nam je v nadaljevanju zdela pot kot avtocesta. In potem podobno od Planike dalje - spust po nekdanji konjski poti prek Konjskega sedla in čez Kurico v dolino Krme je bil le še »formalnost«. Le v dolini se moraš spet navaditi na jeklene konjičke in piknik vonjave.

Pri Kovinarski koči smo se na koncu počakali prav vsi udeleženci izleta (šoferji so morali še po avte v sosednji Kot). Kar preveč je bilo vsega, prehitro je minilo in premalo prostora je na tej strani, da bi zapisali vse, kar se nam je dogajalo nam izletu in motalo po naših glavah med in po njem. Verjetno bo o tem naj podvigu trzinskih planincev letošnjega leta izletu še govora, vsekakor pa ga bomo predstavili tudi na enem od prihodnjih srečanj v Trzinu. Vodja izleta sem med vzponom razmišljal o tem, ali bi udeležence opozoril, da se zgoraj obnašamo tako, da bo šel o nas le dober glas in se potem ugriznil v jezik. Pravilno sem namreč ocenil, da je naša skupina taka (nekaj ljudi sem srečal prvič), da to sploh ni potrebno. Kot takim se nam ne bo treba uvrščati med Triglavane, to je tiste, ki hodijo v gore le na ta vrh in se pogosto neprimerno obnašajo. Še enkrat bi se rad zahvalil vsem vodnikom in udeležencem, društvu za sposojeno opremo in predvsem, da smo lahko skupaj preživeli dva čudovita visokogorska dneva ter primerno počastili 25-letnico našega planinskega društva. In seveda - se vidimo na katerem od naslednjih društvenih izletov!

Vodja izleta: Miha Pavšek

Rudnica

Megleno jutro v Trzinu ni obetalo preveč lepega dne, vendar smo se Urša, Boštjan in jaz vseeno odločili, da malo pretegnemo naše stare kosti.

Žal ostali prijavljeni niso bili tako prepričani, da nas na Gorenjskem čaka sonce, tako da smo na izlet odšli kar sami.

Začeli smo seveda s kavico v Bohinju, nato pa smo se podali proti Rudnici. Pot na vrh je kar strma, vendar kratka, tako da smo bili kaj kmalu že na vrhu. Od tam se je odprl čudovit razgled na bližnje hribe in seveda na Bohinjsko jezero. Na vrhu so nas zabavali tudi zvoki harmonike, ki so se širili iz doline. Ljubosumje vseh tistih, ki so ostali doma, pa je verjetno botrovalo temu, da so se na nebu začeli zbirati temni oblaki, tako da smo se preventivno začeli hitro vračati nazaj proti avtu.

Da smo dodali še češnjico na vrh smetane tega simpatičnega izleta, pa smo se na poti domov ustavili na Bledu, kjer smo si privoščili tortice. Tako smo še enkrat dokazali, da po meglenem jutru res ne smemo soditi dneva. ☺

Polona Pobešek

Regijsko tekmovanje MIG

8.11.2008 smo se jaz, Matevž, Jaka, Aljaž in Boštjan odpeljali na Bled. Na blejski šoli, kjer je tekmovanje potekalo, so nas lepo sprejeli in napatili v avlo. Po uvodnih nagovorih predstavnikov Planinske zveze Slovenije in občine Bled so se nam s kratko verzijo Vojne zvezd predstavili tudi učenci. Hehe.

No, nato so sledili testi. Malo z znanjem, malo pa z ugibanjem smo se uspešno prebili skozi cel test. Medtem, ko smo se mi 'matrali' s testom, je Boštjan skupaj z drugimi mentorji pil kavo. Sledilo je kosilo med katerim smo predebatirali vprašanja in program, ki ga je pripravila šola za čas pred razglasitvijo rezultatov.

Počakali smo na razglasitev in se domov odpravili kot zmagovalci iz osrednje slovenske regije. 1. mesto smo si delili z ekipo iz OŠ Preserje pri Radomljah. Glede na državne rezultate pa smo bili peti.

Špela Kraj

Ali veš?

- Izbirno tekmovanje (nekakšna predhodnica regijskih tekmovanj) se je pojavila že na 3. tekmovanju MIG leta 1991 (Maribor, Ljubljana). Nato so ta predtekmovanja opustili.
- Na 10. tekmovanje MIG v Šempetru pri Novi Gorici je bilo prijavljenih 91 ekip - zato so organizatorji naslednjega tekmovanja (Fram) omejili prijave na 50 ekip.
- Na 12. tekmovanje MIG v Braslovčah (leta 2000) se je prijavila kar 101 ekipa, zato je bilo 13. tekmovanje na vrsti šele januarja 2002. Vmes (novembra 2001) pa so bila izvedena regijska tekmovanja, ki se od takrat stalno organizirajo.

Izmenjava
zanimivih idej
za delo z mladimi planinci

Zadnjo novembrsko soboto smo v Trzinu spet na široko odprli vrata srečanja IZI – gre za Izmenjavo Zanimivih Idej za delo z mladimi planinci, ki je bilo letos že tretje po vrsti. Prvotno je bilo namenjeno predvsem mentorjem in vodnikom iz Kamniško-bistriškega pokrajinskega odbora, saj smo nekateri člani trzinskega in domžalskega MO PD želeli spodbuditi sodelovanje v našem okolju, že lani pa smo zaradi velikega interesa iz bolj oddaljenih društev, vrata IZI-ja gostoljubno odprli vsem, ki želijo priti.

Prvo leto smo na IZI-ju spoznavali zanimive ideje, kako popestriti izlete in tabore in kako otroke učiti doživljanja narave, lani smo se bolj podrobno ukvarjali z motivacijo; tako z motivacijo vodnikov in mentorjev za delo z mladimi kot z motivacijo mladih za hojo v gore, letošnja rdeča nit srečanja pa so bila večdnevna bivanja v gorskem svetu.

V Planinskem društvu Onger Trzin smo na tokratni IZI povabili Urško Stritar, soavtorico knjige *Z otroki v gore*, da je predstavila večdnevna bivanja z otroki v gorskem svetu, Tomaž Kumer iz PD Vinska gora je predstavil ideje za potepe z otroki po krajinskih parkih, Uroš Kuzman je kot član PD Velenje predstavil njihova

Družina Peršolja

Zanimivih gostov letos ni manjkalo

Urška Stritar

Tomaž Kumer

Tokrat smo imeli celo glasbenega gosta ☺

Uroš Kuzman

Snežkovanja in mladinske taborje v tujini, kot novopečeni predsednik MK PZS pa tečaj za mladinskega voditelja in nas na koncu zabaval še kot glasbeni gost. Kako raznoliki so planinski tabori po Sloveniji, smo videli, ko je Aleš Pregel predstavil družinske taborje PD Litija, Mojca Volkar in Katarina Marin iz PD Janez Trdina Mengeš mladinske taborje z zelo raznoliko starostno strukturo udeležencev, pod nenavadnim naslovom Strahota v šotorih pa se je skrivala domiselna predstavitev mladinskega tabora, ki so jo pripravili Kaja, Luka in Borut Peršolja iz PD Domžale. Zanimalo nas je tudi, kako se mladi odpravljajo na samostojno načrtovane 'odprave', v programu MEPI, na koncu pa nas je z idejo, kako pripraviti medpredmetno povezan športni dan, s slikami v Tamar popeljala Maja Mohorič Naglič iz OŠ Kolezija. Jana Remic nam je predstavila svojo knjigo Zgodbe za mlade planince, Emil Pevec, predsednik PD Onger Trzin pa nas je na koncu v par stavkih 'opomnil', da se zgodovina ni začela z nami in nas s kratko projekcijo povabil k branju članka o Zgodovini organiziranih taborjenj v planinski organizaciji.

Zanimivih predavateljev je bilo letos toliko, da smo že pred koncem srečanja ugotovili, da smo se prav po neplaninsko 'zasedeli' in zaradi zagnanosti predavateljev porabili tudi tisti čas, ki je bil namenjen ustvarjalnim in poučnim delavnicam. Vseeno smo se razgibali z nekaj bansi in si bili po odgovorih v anketi edini, da je bilo srečanje kljub dolžini zanimivo in poučno. Ker pa smo letos na njem precej sedeli, za drugo leto načrtujemo predvsem več praktičnega in družabnega dogajanja (pesmi, igre, delavnice...).

V PD Onger Trzin vam torej obljubljam, da IZI 2009 bo!

Irena Mučibabić

Novoletno srečanje MO

Namesto občnega zbora MO smo raje organizirali novoletno srečanje, ki je potekalo v nedeljo, 21. decembra, zvečer v društveni hišici. Pozimi je v tej hišici mrzlo, vlažno, nam pa je v njej uspelo za nekaj ur pričarati prav prijetno, sproščeno in toplo vzdušje. Mizo smo bogato obložili z domačimi sladkimi dobrotami, najprej pa smo si vsak po svoje in po domače pekli toaste. Med tem je bilo veliko časa za klepet, kovanje novih podvigov. Poskrbeli smo še za kviz, ki je bil malo za šalo in malo zares. Še prehitro je minilo, čeprav je nekaj udeležencev že zamujalo domov.

Urša Košir

In kaj ti piše v zvezdah za novoletno srečanje 2009?

Kozorog: Sori, zate bo zmanjkalo toasta.

Vodnar: A veš, da Cockta ni zdrava?

Ribi: Priznaj, da je te piškote spekla tvoja mami.

Oven: Žal WC v bajtici še ne bo deloval.

Bik: Ej, tudi drugi imajo radi čips!

Dvojčka: In kaj je narobe z mortadelo?

Rak: Žal boš moral domov že ob 22 h.

Lev: Zboliš lahko tudi na kak drug dan.

Devica: Tokrat te čaka zmaga na kvizu.

Tehtnica: Če boš manjkal, ti bo žal.

Škorpion: Kilogrami naj te ne skrbijo, privošči si.

Strelec: To bo edini dober žur v decembru.

PODVOLOVLJEK

MLADINSKI PLANINSKI TABOR 2008

ONGER NEWS

Podvolovljek, 18. 7. 2009 - Samo še en dan nas loči od pričetka mladinskega planinskega tabora in v Podvolovljeku je že veselo. Taborno vodstvo je po mnogih predhodnih obiskih te prelepe doline danes s seboj prineslo tudi šotore in vso potrebno opremo. S postavljanjem tabora ni malo dela, a izkušenemu vodstvu tudi to ne predstavlja težav. Gre jim odlično!

Po končanem delu pa so si garači zaslužili kosilo, ki sta ga pripravila Staša in Tomaž.

ONGER NEWS

Trzin, 19. 7. 2009 - Na parkirišču v Trzinu - Mlake se je zbralo 31 otrok in njihovih staršev. Zanesljivi viri sporočajo, da so na avtobus naložili le opremo in otroke, starše pa so pustili doma. Tem je tako preostalo le da so mahali za otroki, ki so se odpravljali razburljivemu tednu naproti.

Pot na tabor

Zjutraj smo se zbrali na parkirišču zraven Mercatorja. Nato smo odšli v muzej. Tam smo si ogledali stvari, ki so bile starejše od 500 let. Ko smo odšli iz muzeja, smo si šli ogledat vislice. Seveda ni bil tam nihče obešen in nato smo se odpravili proti taboru. Ko smo prišli v tabor, so nam dali nadaljnja navodila, potem pa smo razpakirali potovalke.

Saša Javorac

ONGER NEWS

Podvolovljek, 19. 7. 2009 - Mladi planinci so prispeli na taborni prostor. Za njimi je že nekaj dogodivščin s poti na tabor, a tudi tukaj jih čaka še veliko stvari: taborna pravila, okupacija šotorov, spoznavni večer, taborni loto, ...

Punce so šotor poimenoval Robčki.

Naš šotor

V našem šotoru smo trije in to smo: Tim, Filip in jaz.

Moram reči, da imamo kar pospravljen šotor, no, saj nimamo razmetano.

Naš šotor pa se imenuje KRIPEL BATALJON 2008. Tega imena se je spomnil Filip, midva s Timom pa sva se strinjala.

V predprostoru šotoru imamo kar razmetane čevlje. V šotoru pa spimo; jaz na desni, Tim v sredini, Filip pa na levi.

Pri glavah imamo prtljago. Na levi strani Filipa imamo armafleks, na armafleksu imamo umazano perilo, Tim in Filip pa nahrbtnike. Jaz ga imam na svoji potovalki.

Imamo pa veliki, ne mali, šotor, ker smo trije.

Žiga Brozovič

Spoznavni večer

Točno mesec po mojem rojstnem dnevu, in sicer 19. 7. 2008, smo prišli na tabor v Podvolovljek. Po nenapornem popoldnevu nas je čakal spoznavni večer. Očitno je bil to moj srečni dan, saj sva s Saro zadeli na lotu prav na številke najinega rojstnega dneva (19. 6.). Dobili sva vrečo sladkarij, ki so kasneje še kako prav prišle. Obema je šlo FUUUL na smeh, in to verjetno zaradi red bullov, hehe. Ker so se kmalu zatem začele predstavitve šotorov, nama najina ni ravno najbolje uspela. Ime šotorja je Telebajski, zato sva pripravili nekaj na to temo. Zmaga bi bila 100 % najina, ampak nama zaradi smeha žal ni uspelo. ☺☺☺ Vseeno je bilo zelo zabavno. Predstavitve so bile zanimive, na žalost pa so vodniki uvedli telovadbo, ki je bila takrat še smešna, naslednje dni v zgodnjih jutranjih urah pa zagotovo ne!!! No, da ne bom začela pisati neumnosti, bom kar končala. Obvezno pa je treba zapeti pesmico, torej: Telebajski, telebajski, živijo. Ojla!!! Haha.

Monika Brovč

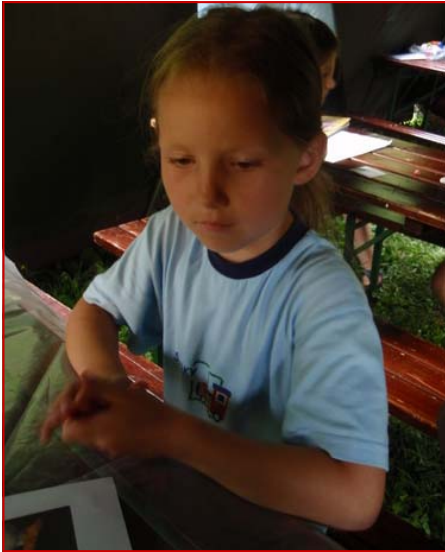

ONGER NEWS

Podvolovljek, 20. 7. 2009 - Še nekoliko zaspane oči so zjutraj prilezle iz toplih spalnih vreč ter se pogumno odpravile proti Mali planini, tisti najbolj pogumni pa so se podali še naprej proti Veliki planini, kjer so srečali prav posebnega možakarja.

Svoje znanje, ki so ga dobili na planinskem izletu pa so lahko uporabili že na popoldanski ustvarjalni delavnici, kjer so iz gline izdelovali 'pisave' ter na večernem tekmovanju v mukanju.

Tekmovanje v mukanju

Tekmovanje v mukanju je bilo razdeljeno na tri faze.

Faza 1: Zamukaj po želji!

Muki so bili zelo različni. Od kratkega MU do najrazličnejših poz in najrazličnejših zvočnih efektov.

Faza 2: Zamukaj čim bolj noro!

Tu je že izpadlo nekaj kandidatov. Slišali smo zvoke, za katere smo se spraševali, če še lahko govorimo o mukanju. Zraven so se kandidati valjali po tleh, skakali itd.

Faza 3: Zamukaj čim daljše!

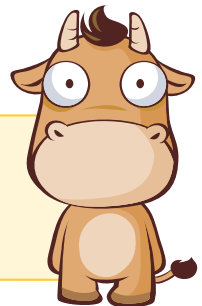
Tu je bilo v igri le še nekaj kandidatov. Kot je vidno že iz navodila, je treba zamukati čim daljše. Muki so bili kratki in dolgi, a zmagovalci so bili le trije. Prvi sem bil jaz.

Celo tekmovanje pa so spremljali Simonovi nadvse zabavni komentarji.

Gorazd Kurent

Po naših podatkih so krave v Podvolovlju samo izbuljile oči, muknile pa nobene.

ONGER NEWS

Podvolovljek, 21. 7. 2009 - Po zajtrku so kmalu začeli z ustvarjalnimi delavnicami. Pod spretnimi prsti so tako nastajale pletene zapestnice, tisti z veliko kapaciteto pljuč pa so uživali v likovni delavnici, kjer so pihali barve.

Ko se je kosilo poleglo, so se sprehodili do Žagerskega mlina in cerkve sv. Antona. Oboje jim je navdušeno predstavil domačin.

Po večerji so možgane razmigali s kvizom, taborni loto pa je tokrat prinesel srečo članu vodstva.

Delavnica – pihanje barv

Tomaž je pripravil delavnico – pihanje barv. Dobili smo slamico in kozarčke. V kozarčkih so bile različne barve ter ena slamica. To slamico smo na vrhu zaprli, spodaj se je nateklo nekaj barve, ki smo jo spustili na papir in spihali s svojo slamico. Vmes nam je skoraj zmanjkalo sape! Na koncu pa je nastala slika. Vsak si je ob njej nekaj predstavljal.

Tamara Pevec - Tamy

Žagerski mlin in cerkev sv. Antona Puščavnika

V ponedeljek smo se po kosilu odpravili v Žagerski mlin. Tam nas je pričakal domačin, ki nam je povedal zanimivosti o mlinu. Povedal je, da so ljudje v starih časih mislili, da v mlinu straši duh. Koruzo ali katero drugo zrnje za moko so ljudje prinesli v posebnih mehovih, narejenih iz ovac ali goveda.

Nato smo se razdelili v dve skupini. Ena je odšla v mlin, drugi pa smo odšli gledat, kako bo voda začela poganjati mlin. Nato smo se zamenjali. Gledali smo, kako so v starih časih mleli zrnje za moko. V mlinu si si lahko kupil tudi razglednice ali primerek moke. Po ogledu mlina smo se odpravili v cerkev sv. Antona Puščavnika. Sv. Anton Puščavnik je bil zavetnik živali, zato je tudi na sliki upodobljen skupaj s prašičkom. Gospod, ki nam je prej razlagal o mlinu, je odšel z nami v cerkev. V njej nam je povedal nekaj o njej. Povedal nam je, kdaj je bila cerkev obnovljena in da so slike enake kot prej, le da so pobarvane. Ogledali smo si cerkev in nekateri so odšli tudi na kor. Tam smo si ogledali orgle. Po ogledu smo se odpravili v tabor na večerjo.

Marjeta K.

Žagerski mlin in cerkev sv. Antona

V ponedeljek, 21. 7. 2008, smo se odpravili v Žagerski mlin in nato v cerkev sv. Antona. Ko smo prišli v mlin, nas je pričakal domačin, ki nam je povedal veliko stvari o mlinu. Nato se je mlinsko kolo začelo vrteti. Taja je v nekakšno luknjo stresala koruzna zrna in ta zrna so zmleli veliki kamni. Nato je po nekakšni cevi prišla ven koruzna moka.

Po tem nas je ta gospod odpeljal še do cerkve. Nekaj nam je povedal o cerkvi. Nato smo odšli še v cerkev. Cerkev je bila obnovljena in meni je bila zelo všeč. Gospod je vprašal, če bi odšel kdo igrat na orgle, a nihče ni zbral toliko poguma. Kmalu po tem smo odšli nazaj v tabor.

Barbara G.

Kviz

Najprej nas je Boštjan poklical, da se zberemo pred velikim šotorom. Potem so nas razdelili v pet skupin. Nato smo začeli. Simon nam je zastavil veliko zaguljenih vprašanj. Vsega skupaj jih je bilo dvajset. Na koncu sta bili dve skupini izenačeni. Dobili sta še par vprašanj. Potem so vodniki sešteli točke in zmagala je peta skupina. Vsaka skupina je dobila nagrado. Bili so bonboni. Zmagovalna skupina pa je dobila napolitanke oblite s čokolado.

Špela Marolt

ONGER NEWS

Podvolovljek, 22. 7. 2009 - Torek na taboru je bil pretežno deževen. Tako so največji zaspanci zjutraj dobili še en lep podaljšek spanja, vsi, ki bi najraje šli spat z gozdarji, da ne bi zamudili kakega izleta, pa so prišli na svoj račun šele po deveti uri, ko je nehalo deževati in je jasnina na nebu dala znak za odhod v Lučko Belo, kjer gnezdi sokol selca.

V taboru se je vremenski mix dež-sonce-dež nadaljeval, a to gibalno zagretili ni oviralo, da ne bi na igrišču igrali odbojke, nogometa in košarke. Tisti bolj ustvarjalno navdahnjeni pa so v taboru izdelovali lutke. Tudi Rezka je imela v tem času svojo ustvarjalno delavnico - marljivo je pekla palačinke.

Po slastni večerji pa ... prepevanje ob kitari.

Lučka Bela

Ko smo vstali, smo bili vsi zelo dobro naspani. Ura je bila osem zjutraj! Potem smo se oblekli in imeli jutranjo telovadbo, nato pa zajtrk. Ko smo se pripravili, smo odšli po cesti proti dolini Lučka Bela; odšli smo iskat sokola selca. Ko smo prišli do Lonca, smo si nadeli čelade. Videli smo zelo globoko luknjo, v njej je bila zelo umazana voda. Ko smo si vsi ogledali Lonca, smo odšli nazaj v tabor. Ves ta čas pa nas je spremljal kosmati pes.

Žana Babnik

Po vsakem izletu je prišlo na vrsto izpolnjevanje knjižic Mladi planinec.

Po poti sokola selca

Vstali smo ob 7.30. Ob 7.50 je bila telovadba, zajtrk pa ob 8.00. Dve uri smo bili prosti, nato smo odšli na pot sokola selca. Na začetku smo ga videli. Najprej je bil en strm vzpon, za tem vzponom je bilo še malo vzpona. Videli smo partizansko bolnišnico. Ko smo prišli na vrh, so nekateri na glavo dali čelado in si šli ogledat Lonec. Bil je globok dva metra, v njem je bila voda. To smo si vsi ogledali. Potem je začel padati dež, padal je eno minuto, nato je posijalo sonce. Bilo je toplo. Gor smo hodili dve uri, dol pa eno. Prišli smo v tabor in tako se je končal naš izlet.

Jan Korpar

Delavnica – lutke na palčki

V torek smo imeli delavnice. Izdelave lutk se je spomnil Tomaž. Razložil nam je, kako se jih naredi. Najprej smo dali roko v položaj, odvisen od tega, kaj si hotel narediti. Potem si jo obrisal. Nato si na obris narisal želeno in pobarval. Izrezal si lutko in jo prilepil na leseno palčko. Jaz sem naredila kamen, žabo in zajca. Delavnica je bila enostavna in zabavna. Bila mi je zelo všeč.

Julija Klavžar

Najbolj mamljivo delavnico je vsekakor imela Rezka. No, povabila ni nikogar, smo ji pa na koncu vsi pomagali pospraviti ... krožnike!

ONGER NEWS

Podvolovljek, 23. 7. 2009 - Današnji dan se je začel zgodaj, ob 5.00, saj so se odpravili proti Koči na Loki. Lepo, jasno jutro se je prevesilo v oblačen dan, ki jim je pri koči že postregel z dežjem. V koči so se ogreli s čajem.

Popoldne je bilo deževno, dejavnosti pa so potekale pod streho; analiza izleta, ustvarjalna delavnica - kolaž in turnir v Enki. Po večerji pa prepevanje ob kitari.

Zavarovana turška lilija.

Koča na Loki

Vreme te ture ni maralo. Na našo srečo je pri prvem poskusu osvojitve koče na Loki vreme preprečilo zgodnjo budnico in nam je poklonilo breskrben dan v taboru. Ker pa smo pravi planinci, smo naslednji dan vstali in se odpravili na pot. Tisti, ki smo se na izhodišče odpeljali med prvimi, smo s seboj vzeli zajtrk, ki je bil pri meni zapisan kot »zajtrk z mehkim kruhom«. Ja, začetek je bil sanjski. Počasi smo se nabrali na parkirišču v Lučah, ko je do mene prišlo razburjeno šepetanje vodnikov. Kmalu sem izvedel, da smo v taboru pustili Matica, ki je spal v svojem šotoru. Boštjan se je hitro odpeljal ponj, mi pa smo začeli hoditi. Po hitrem, a kratkem vzponu smo pot nadaljevali prek travnikov in po gozdu prišli do ceste, od tam pa smo se odpravili do koče. Ravno ko smo se ugnezdili v toplo sobo planinske koče, je začelo deževati. Po malici, ki je prav tako slovela po kruhu, a ne po njegovi mehkości, ampak pomanjkanju, smo sestopili. Snežne jame na žalost nismo obiskali, ker nas je lovili nevihta in nas kasneje tudi ulovila.

Jaka Peternel

ONGER NEWS

Podvolovljek, 24. 7. 2009 - Med sušilno akcijo je potekal Frizbitlon; tekmovanje v metanju frizbija. Zmagovalni 'zabris' frizbija je bil iz Gašperjeve roke.

Najmlajši so dopoldne nadaljevali z ustvarjanjem trganke, pred kosilom pa so vsi začeli s pisanjem razglednic.

Med kosilom so vsi na vilice pridno navijali špagete, s katerih se je cedila slastna milanska omaka. Za boljšo prebavo pa so se potem šli zmigat na igrišče. Tokrat so bile na programu igre brez meja.

Med tekmovanjem so doživeli še visok 'parlamentarni' obisk. Prijazen domačin, poslanec Mirko Zamernik jim je podaril knjigo Podvolovljek skozi čas, oni pa njemu taborno majico in majico MO.

Po igrah brez meja se je nadaljevalo športno popoldne. Ekipe udeležencev tabora je zama gojila upe, da bo v košarki premagala ekipo članov vodstva. Več sreče prihodnjič! Aja, še rezultat: 11:2, za vodstvo seveda.

Po večerji so vsi nestrpnost čakali večernega gosta, enega boljših zgornje savinjskih alpinistov. Kaj se je zgodilo, da ga ni bilo, še niso uspeli ugotoviti, saj na telefon ni bil dosegljiv. Žalost zaradi odpadlega obiska so utopili v pijači, pardon pesmi, ki je odmevala iz šotora do ure za spanje.

Frizbitlon

V četrtek, 24. 7. 2008, so vodniki izumili novo igro FRIZBITLON. Pred igro je bil čas za prijavo. Najprej se tekmovanja nisem hotel udeležiti, a me je Boštjan vseeno prepričal.

Na frizbitlonu smo igrali štiri igre. Prva igra se je imenovala 'Met frizbija v daljino'. Vsak je imel po tri mete in vsakokrat, ko si presešel prejšnjo dolžino, si tja postavil svoj čevljev. V prvi igri sem osvojil 5. mesto.

V drugi igri smo ciljali plastenke napolnjene z vodo, ki so stale na klopci. V tej igri sem osvojil 2. mesto, edini pred menoj je bil Jaka, ki je bil moj edini tekmelec. Vsak tekmovalec je

imel pet metov, s katerimi je moral zadeti pet plastenk.

V tretji igri smo frizbi metali v lavor, ki je bil približno tri metre stran od nas. V tej igri sem trikrat zadel in osvojil 1. mesto. V četrti igri pa smo ciljali štiri metre oddaljeno odprtino med mizo in klopco, ki je bila postavljena na mizi. Tudi v tej igri sem osvojil 1. mesto, saj sem zadel trikrat.

Zvečer so razglasili rezultate. Osvojil sem prvo mesto in bil zelo presenečen. Za nagrado sem dobil majico z logotipom MO PD Onger in priznanje. Te igre se bom spominjal še dolgo.

Gašper Pevec

Delavnica – trganka

Dnevi so boljši z delavnicami.

V sredo se je Urša spomnila delavnice, ki se je imenovala trganka. Najprej smo na majhne koščke trgali kolaž – vsak eno barvo. Nato smo si zbrali vsak eno risbo. Nekateri so jo barvali s flomastri, nekateri pa so delali trganko, ena izmed teh sem bila tudi jaz. Začeli smo delati. Risbo, ki je bila narisana, smo morali prelepiti. Ko sem skoraj končala, so mi vsi govorili, da sem naredila lepo. To je rekel čisto vsak. Na koncu so mojo trganko skoraj vsi, ki so imeli s seboj fotoaparate, hoteli slikati. Dovolila sem jim, vendar brez mene.

Na koncu sem dala sliko Nataši in ko bomo prispeli domov z avtobusom, mi jo bo dala, da jo bom odnesla domov in si jo obesila na steno.

Tamara Pevec - Tamy

Igre brez meja

V četrtek smo se odpravili do bližnjega igrišča. Tam smo se razdelili v šest skupin. Od 13 iger mi je v spominu najbolj ostala igra, kjer smo si podajali jajca. Zdela se mi je zelo zabavna. Igre so bile večinoma planinske na primer: obleci si pas, obuj gojzarje, daj čelado na glavo in nahrbtnik ... Imeli smo se zelo lepo, sicer je bilo zelo vroče, ampak smo potrpeali. Zvečer smo izvedeli, na katero mesto smo se uvrstili in dobili lepe nagrade.

Sara Krašovec

ONGER NEWS

Podvolovljek, 25. 7. 2009 - Danes so se taboreči odpravili na Kranjsko reber; najbolj zagreti kar iz Podvolovljeka, tisti mlajši pa naj bi jo napadli s Črnavca, ker pa je tam pravi drevolom, so se odpeljali v Logarsko dolino in se povzpeli na Okrešelj.

Kosilo se še ni dobro poleglo, ko smo že opazili slikarje, ki so čopiče vneto pomakali v tempero. Ostali pa so si privoščili aktiven počitek (športne igre), šušlja pa se tudi o tem, da so imeli nekateri še neporavnane račune s tarokom.

Del 'nezaposelnih' vodnikov pa je barval, strigel, lepil, ustvarjal vse potrebno za današnje večerno presenečenje. Pod nekoliko zagonetni naslov večera so skrili planinski krst.

Pohod do slapa Rinka in na Okrešelj

Z avtom smo se odpeljali. Začeli smo hoditi. Prišli smo na vrh. Tam smo pojedli kruh s pašteto, tuno in sirčkom. Zraven pa smo pili čaj. Tam smo šli v trgovino. Kupila sem si en obesek in na njem je bila kravica. Sestopili smo nazaj. Pot je bila še bolj strma kot navzgor, pa smo še vseeno prišli. Med potjo je bilo veliko pobirali veje. Rekli so, da bodo naredili ladjo. Potem smo končno prišli dol. Tam smo šli v avto. Odpeljali smo se nazaj v tabor. Tam smo si odpočili.

Manca Rakun - Many

Mančina legendarna izjava 😊

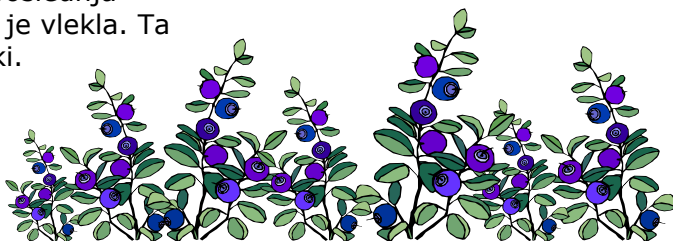
Polona: Danes gremo pa na Kranjsko reber.

Manca: Tam pa še nisem bila, čeprav 'mam dr'gač z'lo rada rebrca.

Kranjska reber

Vstali smo že s kurami. Nekaj časa smo hodili po asfaltu, nato po makadamu. Nato smo prišli do razkritega kolovoza. Kolovoz se je velikokrat križal z drugimi. Kmalu je zmanjkalo ceste po gozdu in visoki travi. Kaj kmalu smo prišli do Kašne planine. Tam je bilo 3 triljarde ducatov borovnic. Seveda smo takoj navalili nanje kot kamele, ki že leto niso pile in so zagledale vodo. To je Boštjana zelo motilo. Drugi pohodniki so verjetno mislili, da nam vodniki ne dajo jesti. Na vrhu sem izumil kombinacijo hrane: na kruh namazan s sirom sem potresel borovnice. Navzdol je šlo zelo hitro, le 'poslednja' hoja po asfaltu se je vlekla. Ta izlet je bil božanski.

Aljaž Pavšek

Ne boste verjeli, ampak tudi tokrat...

ONGER NEWS

Podvolovljek, 26. 7. 2009 - Danes so se taboreči povzpeli do slapa Cuc in Riherske jelke.

Čisto prijazno je bilo vreme ob začetku lova za zakladom, potem pa se je po slabi uri tako močno ulilo, da so morali to zabavno in poučno dogodivščino žal prekiniti.

Popoldne so tako preživeli ob miselnih ugankah, pisanih kačah, taroku in seveda petju.

Dež pa je dosegel tudi to, da se je Kraljeva čevapčilnica spremenila v Rezkino. Pa nič zato, deževni piknik je bil odličen!

Uganke in miselni orehi

Vsako jutro so se skupaj s soncem prikazale tudi nove uganke za mlajše udeležence tabora iz četrtil in nižjih razredov in uganke za starejše, iz petih razredov in višjih.

Vsak dan pa smo se namučili tudi z miselnim orehom. Nekateri so bili šifre, iz katerih si moral prepisati vsako drugo črko in si dobil rešitev. Drugi so bili vozli, ki so izgledali nemogoči za odvozlat. Ko tole pišem, se ravno trudim z enim takim. Nima smisla.

Rešitve ugank zapišemo in vržemo v poseben predal. Na zabavnem večeru žrebajo med tistimi s pravilnimi odgovori. Izžrebani dobi nagrado.

Matevž Peternel

ONGER NEWS

Podvolovljek, 27. 7. 2009 - Mladi planinci so deževno jutro porabili za pisanje anket in 'last minute' kartic. Podelili pa so še zadnje nagrade za najlepši šotor (Tamara in Julija), zmago v enki (Marjeta) in taroku (Matevž) ter podelili nagrade najbolj pridnim zbiralcem Žagarjevih zvezdic.

Prvi sončni žarki pa so naznanili podiranje šotorov. Tabora je bilo sedaj nepreklicno konec. Za njimi je ostal le še travnik in veliko lepih spominov.

Po poti so si ogledali še medveda Lučah ter Flosarsko zbirko v Ljubnem. Potem pa hitro v Trzin.

ONGER NEWS

Special news - Mladi planinci so poleg navkreberlazenja vsak dan prebirali WC cajtnog, žrebali loto, poslušali pravljice, izumljali nove izume ter se skrivali pred karateistko Moniko.

Loto

Vsak večer imamo zabavni večer, med njimi je tudi loto. Na kratko vam ga bom opisala.

Vzameš listek, na katerem je devet števil. Izbereš tri števila in daš listek Simonu. Ta ga 'pošteplja' in vzame tri bonbone, s katerimi vplačaš loto. Te bonbone da v vrečo sladkarij.

Potem pokliče nekoga, ki povleče iz čelade tri kamenčke. Na vsakem je eno število. Simon ta števila prebere na glas. Če se ta števila s kamnov ujemajo s števili na tvojem listu, prejmeš vrečo sladkarij.

Če sladkarij nihče ne prejme, gredo v sklad za naslednji dan. Zdaj imamo vrečo že zelo veliko in težko.

Karin Nikolovski

WC cajtng

Vsak dan na taboru smo imeli na vratih wc-ja WC-cajtng. Imeli smo tudi 'anti smrad edition', ki je bila v 'ta velikem šotoru' na oglasni tabli.

WC-cajtng je iz dveh skupaj zlepljenih listov. Čisto spodaj je bil tudi strip – Trije hribolazci (Miki Muster). Na njem je tudi razlaga, kot npr. Kaj počnejo svizci pozimi. Ponavadi so gor 2 -3 vici in tri slikice Snoopyja in še tri smešne slikice.

Julija Klavžar

Kvak, kvak, bere ga že čisto vsak!

Na letošnjem planinskem taboru je potekal tudi natečaj 'Naj taborni izum', kjer so poleg zmagovitega avtomatskega zapiralnika zadržal Matevža Peternela, mladi izumitelji iznašli še naslednje pogruntavščine ...

Muholovec

Premična luč

Popotna pijača

Obešalnik za sušenje majic

Tabora Podvolovljek 2008 pa seveda ne bi bilo, če ne bi pri izvedbi pomagala kopica pridnih rok. Najprej gre seveda vsa zahvala celotnemu tabornemu vodstvu, saj so bili pripravljeni žrtvovati svoj prosti čas, nekateri pa tudi svoj dopust le zato, da so lahko preživel 9 dni v naravi z otroki. Ne gre pa seveda tudi pozabiti Emila in Irene, ki sta tokrat tabor spremljala iz Trzina, bratov Pečovnik, ki sta nam odstopila taborni prostor, Civilne zaščite, ki nam je posodila vojaški šotor, Mercatorju za donacijo, Občini Trzin, Osnovni šoli Trzin ter vsem ostalim, ki ste pristavil svoj kamenček v zgodbo o lepem taboru Podvolovljek 2008.

